

Verf. Ex quibus omnibus.

100 Bona Ecclesie alienari non possunt pro libertate eorum, qui ad triremes damnantur, Vazq. d. n. 37. Mexia ubi proxime. Quod tamen posset limitari ex mente D. Covar. sup. verf. Quarto, nisi pium, in fine, quando remex teneretur, ac posset suo labore aliquibus alimenta præbere, qui aliis inedia essent extinguendi, ut parens, uxor, liberi.

101 Cum sæpe rerum mobilium prætoriarum, ac immobilium in superioribus meminerimus, oportet scire, quæ illæ sint. Quoad alienationis itaque prohibitionem in hoc tractatu, bona immobilia dicuntur, nedum quæ corporalia sunt, & à loco amoveri non possunt, ut fundus, domus; sed etiam jura, quæ stabilia sunt, ut servitutes, jus patronatus, usufructus, annui redditus, census, & similia; item jura & actiones ad immobilia, Delbene dubitat. 2. section. 1. nu. 1. cum seqq. ubi plures, Aug. Barbof. d. allegat. 95. nu. 46. Bonac. sup. punct. 2. n. 19. Vazq. sup. dub. 13. n. 45. Hermosill. in l. 15. glof. 1. nu. 60. cum seqq. tit. 5. p. 5. P. Molin. disp. 465. n. 3. Inter quæ, etiam beneficia Ecclesiastica enumerat, atque Delbene sup. n. 2. Quod est intelligendum ita ut non solum Ecclesie debita servitutes, census, vel usufructus in alios transferri prohibeantur, sed etiam de novo super bona Ecclesie constitui, ut præter laudatos norat Pellizzar. d. c. 8. nu. 36. 49. qui n. 42. bene advertit, quod ad extinctionem censuum redimibilia, quos super bona a iorum habet Ecclesia, nulla causa, aut solemnitas desideratur, cum ex natura contractus censualis jus redimendum, etiam in vita Ecclesie, habeat, quod ei denegari nequit, quanquam non expedit; pecunia tamen ex redemptione census percepta implicari debet in emptione alterius, aut rei immobilis, nec absque solemnitatibus expendi permittitur in solutionem æris alieni etiam feneratorii; ut de Regularibus agens probat Pellizzar. n. 43. 44. Sunt autem bona immobilia, quæ alienari possunt, non intervenientibus juris solemnitatibus, propter eorum tenuitatem, ut terræ steriles, de quibus cura non habetur, cap. terrulas, 12. q. 2. Aug. Barbof. cum multis, n. 50. Delbene, ubi proxime, n. 20. verf. Ratio autem, Mascard. de probat. conc. 75. n. 26. Quaranta in summ. Bullarii, v. rb. alienatio, n. 41. Pellizzar. q. 136. qui testatur, ita declarasse S. Congregat. 9. Decemb. anno 1596. his verbis. Sacra Congregatio censuit, neque Constitutionem Pauli II. neque Concil. Trident. decretum derogasse dispositioni cap. Terrulas 12. quest. 2. Est tamen necessitas, sive causa opus, ut in d. cap. Terrulas, expressum est, & advertunt præcitati, & Hermosill. ex aliis, num. 87.

102 Bona mobilia prætoriosa (quæ immobilibus in hac prohibitione æquiparantur, & similiter alienari absque solemnitate nequeunt, Delbene n. 8. 9. Barbof. n. 39. Bonacin. punct. 2. n. 2. Hermosill. nu. 17. 58. Pellizzar. nu. 9. Ricc. in prax. for. Eccles. decis. 61.) dicuntur vasa argentea, vel aurea, bibliotheca copiosa; vestes majoris pretii, & alia hujuscemodi. Quantum valere debeat res, ut in hoc tractatu prætoriosa censetur, certò definiti non potest, sed Judicis arbitrio committitur, Bonac. punct. 4. n. 3. verf. Ad cognoscendum, Redoan. q. 10. Filliuc. tom. 3. tract. 44. c. 4. n. 4. Barbof. nu. 51. Quarant. sup. Marc. Ant. Genuens. in prax. Neapolit. c. 60. n. 3. Hermosill. n. 88. Peir. tom. 1. de privileg. Minorum, in Conclit. 9. Julii II. n. 15. Ricc. decis. 39. n. 8. Sacra verò Congregatio declaravit, rem non esse prætoriosam, quæ valorem viginti quinque scutorum aureorum non excedit, Delbene dubitat. 1. nu. 23. ubi alii.

An pecuniam, quæ in Montibus pietatis, vel in cambiis implicata fructificat, aut quæ destituta est ad emptionem immobilium, possit Prælatas absque solemnitatibus in alios usus expendere, ac alienare? docent Delbene dubitat. 2. section. 3. August. Barbofa à nu. 40. Vazq. sup. nu. 44. Pellizzar. nu. 101. cum sequentibus. Bonacina ubi proxime, nu. 5. qui negativè respondent. Idemque dicendum est de pecunia reposita in subsidium instat thesauri pro necessitatibus Ecclesie, Barbofa num. 41.

Non tamen sufficit, rem esse prætoriosam, ne alienari possit, sed etiam requiritur, quod servando servari queat in longum tempus, atque ita res, quæ ultra triennium sua natura permanere non potest, & quæ usu consumitur, nec fructificat alienari non prohibetur, ut vinum, oleum, frumentum, & similia, quorum etiam maxima quantitas distrahi absque solemnibus permittitur, Delbene dubit. 1. ex nu. 57. Hermosill. nu. 18. verf. Ex enim, Pellizzar. nu. 9. Bonacina, punct. 2. numero 4. Pater Molin. nu. 4. ubi de vestibus, mancipiis, & jumentis, quæ utique sic alienari possunt.

His addendum erit, quòd si res distrahenda fuerit consecrata; aut alteri Ecclesie vendi debet, ut eidem usui sacro deserviat, aut si ad laicos transferatur, prius constanda est quàm tradatur; leg. sancimus 19. Col. de Sacrosanct. Eccles. leg. 2. titulo 14. part. 1. cap. 2. §. Præterea: 10. quest. 2. Molin. dicto tractatu 2. disput. 340. nu. 22. Hermosill. sup. num. 15.

AD CAPUT XVII.

De solemnitatibus in alienatione bonorum Ecclesie adhibendis: ac de Emphyteusis Ecclesiastica concessione.

SUMMARIUM.

- 1 Res Ecclesie quomodo in emphyteusim concedi permittatur.
- 2 De solemnitatibus in alienatione bonorum Ecclesie requisitis, qui egerunt.
- 3 Ecclesie nomine que loca contineantur, cum de bonorum alienatione prohibita tractatur.
- 4 Quæ solemnitates de jure ad alienationem bonorum Ecclesie desiderantur, usque ad n. 17.
- 18 Alienatio bonorum Ecclesie valet, etsi non interveniant solemnitates legibus secularibus introductæ.
- 19 Casus, in quibus alienatio, omisso solemnitatibus tenet, recensentur ad n. 24.
- 25 Casus à Neoterico inventi rejiciuntur.
- 26 Alienatio sub conditione impetrandi assensum à Pontifice an valeat.
- 27 Tractatus unicus sufficit in alienatione bonorum Ecclesie.
- 28 Episcopo volente rem Ecclesie, etiam inferioris alienare, Capitulum ad tractatum, & consensum præstandum vocari debet.
- 29 Quid si rector Ecclesie inferioris auctor sit alienationis.
- 30 Quomodo Prælatas in alienationibus his auctoritatem interponat.
- 31 Quis auctoritatem præbet, ubi Ecclesia est in una Diœcesi, & bona ejus, de quorum alienatione tractatur in altera.
- 32 Alienatio rerum prætoriosarum Ecclesie, quæ servando

vando servari possunt, non subsistit, nisi concurrant, & juris solemnitates, & causa justa.

- 33 Pontifex an justè possit alienationi rei Ecclesiastica absque causa consentire, aut per se alienare.
- 34 Alienatio solemnibus absque causa numero jure valeat? & quid si justa causa intervenire falsò probatur? ad n. 36.
- 37 Alienatio solemniter facta, justa causa fuisse creditur.
- 38 Secus si solemnibus defecerunt.
- 39 Ut alienatio rei Ecclesiastica pro ere alieno solvendo distracta subsistat, que probari ab emptore debeant? & nu. 40.
- 41 Ecclesia non obligatur ex mutuo, nisi probetur in ejus utilitatem esse versum, & quid de Civitate? ad n. 48.
- 49 Verso pecunia in utilitatem Ecclesie quomodo probetur?
- 50 Res Ecclesie absque juris solemnitatibus in emphyteusim dari non potest.
- 51 Limitatur, de quo ad n. 57.
- 58 Solemnitates juris in alienatione bonorum jure præscriptæ, an possint tolli consuetudine, ad numer. 62.
- 63 Emphyteusis Ecclesiastica pro hæredibus accepta absque juris solemnitatibus, juxta consuetudinem ad quos transeat.
- 64 Textus in auth. de non alien. aut permut. reb. Eccles. §. Emphyteosim, & §. Licentiam, conciliantur, ad n. 66.
- 67 Res Ecclesiastica possunt in Emphyteusim perpetuo, & pro quibuscumque hæredibus concedi, servatis juris Canonici solemnitatibus; & numero 68.
- 69 De constitutionibus Principum secularium quoad alienationem bonorum Ecclesie curandum non est.
- 70 Emphyteusis Ecclesiastica accepta pro aliquo, & ejus hæredibus in perpetuum, juris solemnitatibus adhibitis, an ad extraneos pertineat? ad num. 75.
- 76 Emphyteusis Ecclesiastica pro quibuscumque hæredibus accepta, ad extraneos spectat, n. 77.
- 78 De aliis formalis dandi rem Ecclesiasticam in emphyteusim, ut ad extraneos successores pervenire possit.
- 79 Emphyteusis Ecclesiastica ex conjecturis præsumitur ita concessa, ut ad extraneos hæredes deveniat.
- 80 Emphyteusis Ecclesiastica prescriptione quaesita, ad quos hæredes transeat? & n. 81.
- 82 Emphyteusis Ecclesiastica simpliciter accepta, ad quos transferatur? & n. 83.
- 84 Emphyteusis ab Ecclesia concessa ad certum tempus, etiam ad extraneos de venit successores.
- 85 Quid si detur ad tertiam, vel quartam generationem.
- 86 De variis formulis concedendi emphyteusim, remissivè.

Paulus II. in Extravagant. Ambitiosa, de reb. Eccles. inter Communes, permittit, res Ecclesie in Emphyteusim absque juris solemnitatibus concedi, modò tria concurrant: Primum, quòd dentur in casibus à jure permittis; Secundum, ut sint jam solita emphyteuticari; Tertium, quòd in Ecclesie utilitatem concessio cedat evidenter, de quibus per August. Barbof. de potestat. Episcop. part. 3. allegat. 95. n. 22. Francisc. Pellizzar. in manuali Regularium, tom. 1. tract. 6. cap. 8. nu. 18. cum aliis, Molin. de

just. & jur. tract. 2. disput. 466. n. 2. Thom. Delbene de immunit. Ecclesiastic. tom. 2. c. 17. dubit. 15. n. 7. cum seqq. & alios infra referendos, ubi cum D. Covarr. de his agendum est: Nunc ejusdem vestigia insectantes; de solemnitatibus, quæ in alienatione bonorum Ecclesie Sacris Constitutionibus desiderantur, differemus.

Ad Num. 1.

Quæ solemnitates debeant intervenire, ut valida sit bonorum Ecclesie alienatio, pienè tradidere Card. Tusch. tom. 1. lit. A. conc. 271. à n. 52. Delbene sup. dubit. 9. tit. difficultatis resolutio, Castill. de usufruct. cap. 54. à princip. Pet. Greg. synagmat. jur. l. 25. cap. 8. n. 3. 9. cum aliis, Alcan. Tamburin. de jur. Abbat. tom. 3. disp. 13. qu. 8. Mascard. de probat. tom. 1. concl. 75. ex n. 12. Pat. Vazq. in opuscul. tract. de redditib. cap. 2. §. 2. dub. 12. Hermosill. in l. 15. glof. 1. à n. 34. tituli 5. part. 5. Bonacina in summa, tom. 1. tract. de alienation. bonor. Ecclesiasticar. disp. 2. quest. unic. punct. 4. à princip. Greg. Lop. in l. 2. tit. 14. part. 1. Pellizzar. sup. n. 111. cum seqq. Aug. Barbof. d. jur. univers. Ecclesiastic. l. 3. c. 30. à n. 7. Molin. disp. 468. à n. 3. Guilielm. Redcan. de reb. Eccles. non alienand. q. 23. cum aliis.

Est præmonendum in hoc tractatu, Ecclesie appellatione contineri Monasteria, tam virorum, quam feminarum, Hospitalia, Confraternitates, Capellas, & alia loca pia Episcopali auctoritate fundata, quorum bona absque solemnitatibus referendis alienari prohibentur, Castill. sup. n. 24. Delbene dubitat. 1. à n. 14. Hermosill. n. 76. 79. 80. Bonacin. pu. Et. 2. n. 10. Redoan. q. 28. Stephan. Quaranta in summa. bullarii, verb. Alienatio, n. 28. 41. Pet. Gregor. n. 2. & habetur in auth. hoc jus porrectum, c. de Sacrosanct. Eccles. cap. ea enim, 10. q. 2.

Juxta Canonicas sanctiones quinque conditiones requiruntur, ut alienatio rerum immobilium Ecclesie; vel mobilium prætoriosarum, quæ servando servari possunt, subsistat. Prima est, tractatus, qui ut legitime fiat, oportet, quòd congregato Capitulo, sive aliis personis, quæ consensum præstare debent, alienatio proponatur, & utrinque rationibus perpensis, discutatur, ac disputeur, an necessarium, aut utile Ecclesie sit, quòd res distrahatur, atque ita tractatus nihil aliud est, quàm alienatione faciendæ consultatio, Pet. Gregor. num. 9. Delbene dubit. 9. tit. difficultatis resolutio, num. 2. Tusch. tom. ult. lit. T. conc. 338. Castill. n. 13. Barbof. ubi proxime, nu. 7. Pellizzar. num. 117. Lotter. de reb. beneficiar. l. 1. quest. 28. nu. 4. Hermosill. nu. 34. Filliuc. tom. 2. tract. 44. cap. 15. nu. 13. Redoan. q. 23. quòd probatur ex cap. sine exceptione 52. 12. q. 2. c. 1. cap. tua 8. de iis, quæ sunt à Prælat. c. 1. de reb. Eccles. l. 6. In quo tractatu si oportuerit, causæ cognitio versatur, ut præfati DD. advertunt. Speciale autem est, quòd in Societate Jesu observatur, quia solum cum Patribus consultoribus de alienatione faciendâ tractatur, quorum consensus ad alienationis valorem non desideratur, Pellizzar. ubi proxime, P. Molin. n. 13. An triplex tractatus sit necessarius? Infra cum D. Covar. dicemus.

Secunda, consensus Capituli, Collegij, aut Communitatis, ad quam res alienanda spectat; quæ si fuerit Ecclesie Parochialis, plures beneficiarios habentis, etiam ipsi consentire debent, d. cap. sine exceptione, c. 1. & cap. tua, cap. 2. de reb. Eccles. in 6. l. 2. tit. 14. p. 1. Castill. n. 17. Cyriac. controuv. forens. tom. 2. contr. 300. n. Delbene n. 7. Tusch. d. conc. 75. n. 52. 53. Hermosill. n. 51. verf. Secundò, ultra tractatum, Bonacin. numer. 2. verf. Post tractatum,

Barbof. nu. 8. Vazq. d. dub. 12. Pet. Greg. num. 3. 13. Pellizzar. n. 118. Redoan. q. 26. n. 11. 16. 19. 20. Molin. num. 6.

6 Quot & quomodo vocandi sint ad tractatum, & ad præstandum consensum Capitulares, five Collegæ? docet latè Hermosill. à nu. 36. Illud autem compertum est, sufficere ad validitatem alienationis, quoddam major pars eorum, qui conveniant, consentiat, Castill. ubi proximè, Molin. d. n. 6. Panormitan. in cap. 1. n. 5. de iis, qua sunt, à Prælat. Delbene à n. 6. Redoan. quest. 24. nu. 11. Bonacin. ubi proximè, Hermosill. nu. 41. Pellizzar. n. 118. Pet. Gregor. n. 9.

7 Consensus verò tacitus hac in re non sufficit, quia expressus requiritur, ex d. cap. 1. de iis, qua sunt à Prælat. ut ex verbo, Collaudatio, colligitur; & docent Molin. Pellizzar. Bonacin. ubi proximè, Lotter. sup. n. 17. Delbene nu. 5. Illumque in Capitulo congregati præstare debent, non seorsim, quoniam tunc non verificaretur, Capitulum consensisse, quod jura deposcunt, Delbene n. 8. Hermosill. d. vers. Secundo post tractatum, Cast. Palao disp. 9. quest. unic. de reb. Eccles. punct. 15. §. 2. n. 10. Greg. Lop. in d. l. 2. glos. 1. Rebuff. in compend. de alienat. rer. Eccles. n. 62. Lotter. n. 21. Rota decis. 484. n. 6. part. 1. in recent. nec dissentit Pellizzar. n. 118. qui tamen in contrariam sententiam inclinat cum Bonacin. nu. 2. Sylvest. in sum. verb. Alienatio, num. 5. Vazq. d. dub. 12. n. 43. quibus placet, fact esse, quod singuli separatim consentiant extra Capitulum, si in contractus circa alienationem præcessit. Sed prior opinio tenenda est.

8 Aded hæc solemnitas consensus Capituli in alienatione rei Ecclesiasticæ requiritur, ut, si forte propter bellum, pestem, aliamve causam Capitulares deficient, Episcopus alienare intendens teneatur Clericos loco eorum subrogare, cum quibus tractatus habeatur, ab eisdemque consensus est præstandus; Molin. n. 6. in fine, Panormitan. sup. n. 7. Delbene n. 11. Pellizzar. n. 119.

9 Tertio, quod Superioris accedat Autoritas, cap. Abbatibus 41. l. 2. q. 2. cap. in venditionibus 40. l. 7. q. 4. Clement. 1. de reb. Eccles. l. 63. tit. 18. part. 3. Authent. Hoc jus porrectum, C. de Sacrosanct. Eccles. Notant Castill. n. 16. Delbene à n. 14. Redoan. qu. 26. cum 28. Molin. num. 3. 4. Pet. Gregor. nu. 3. 16. Filiuc. sup. cap. 5. quest. 6. num. 12. 13. Hermosill. nu. 52. Pellizzar. nu. 111. 115. Mantic. de tacit. & ambig. convent. l. 4. tit. 7. nu. 16. Azor. institut. moral. l. 9. q. 4. Aug. Barbof. d. cap. 30. n. 9. Vazq. d. dub. 12. Tusch. n. 52. Bonacin. n. 4.

10 Quis autem Superior intelligatur, ut auctoritatem sive consensum interponat, quæri solet? & quoad Ecclesias seculares constat, Episcopum in sua diocesi hujusmodi facultatem habere, necnon quoad Regulares, quæ exemptæ non sint, ut ex iuribus nuper allatis probatur, & omnes præcitati DD. edocent. Sed Capitulum, Sede vacante, rem Ecclesiæ Cathedralis alienare non valet, cap. si qua 42. cap. Precarie 44. l. 2. quest. 2. nisi assensu Apostolico interveniente, qui etiam de jure ante Constitutionem Pauli II. desiderabatur, Hermosill. nu. 53. Auctoritatem tamen alienationibus bonorum inferioris Ecclesiæ præstare non prohibetur, Ricc. in prax. for. Eccles. decis. 84. de alien. rer. Eccles.

11 Quod si Episcopus auctor sit alienationis rei ad Ecclesiam Cathedralis spectantis, questionis est, num opus sit Archiepiscopi, vel Primatis assensus? Affirmant glos. verb. Defensore, in fine, in cap. 1. de reb. Eccles. in 6. Bonacin. ubi proximè, Bald. in Authent. hoc jus porrectum, C. de Sacrosanct. Eccles. & alii. Sed contrarium est verius, ut sentiunt Molin.

d. nu. 4. Castill. nu. 18. 19. Pet. Gregor. n. 17. Redoan. qu. 41. ex n. 45. Greg. Lop. in l. 63. glos. 3. tit. 18. p. 3. Quod communiter limitatur, quando Prælati juravit, se non alienaturum. Idem asserit Castill. si res alienanda esset maximi valoris, quod scilicet consensus Archiepiscopi petatur.

In Monasteriis exemptis Monachorum, Abbat. 12 tis auctoritas adhiberi debet, Delbene n. 15. Pellizzar. nu. 115. Castill. n. 23. Pet. Gregor. n. 16. Redoan. q. 24. n. 13. In Ordinibus Mendicantium, Provincialis alienationi consentit, Delbene n. 16. Pellizzar. ubi proximè, quod declarat Bonacin. nu. 4. ut si Superior localis alienet, satis fit quod Provincialis auctoritas intercedat, secus si idem Provincialis auctor sit alienationis, quia à generali assensus est postulandus. In Religione Teatinorum solus Generalis potest alienationibus accommodare auctoritatem, Delbene nu. 16. Similiter in Societate Jesus Pellizzar. ubi proximè. In Monasteriis Monialium non exemptis, Episcopi assensus expectandus erit; in exemptis Abbatis, vel Provincialis, secundum Ordinis qualitatem; Pellizzar. num. 116.

Autoritas Episcopalis per Vicarium generalem 13 interponi nequit, nisi eidem specialiter comitatur; Castil. n. 22. in fine, Redoan. q. 41. n. 59. Cavalcan. decis. 45. n. 40. Nec tacite præstata ab Episcopo, vel alio Superiore prodest, quoniam expressus desideratur assensus: glos. verb. perpetuis, in cap. 1. de reb. Eccles. ubi notat Barbof. in collect. n. 15. Pet. Gregor. n. 16. Tiraquel. de jur. ma. in. glos. 7. n. 13. 69. est contrarium placuerit Delbene n. 18. Layman. l. 3. tract. 4. c. 10. n. 4.

Quarta conditio requisita, est subscripto Capitularium aut Collegarum, sed non in omni alienatione, nam solum adhiberi debet in venditione, permutatione, & donatione, c. 1. c. tua 8. de iis, q. sunt à Prælat. d. cap. sine exceptione, in fine, l. 2. q. 2. Delbene ex n. 24. Pet. Greg. n. 14. Molin. n. 7. Aug. Barbof. d. c. 30. n. 8. Pellizzar. n. 111. 122. Less. de inst. de justit. l. 2. c. 24. dub. 11. Bonacin. n. 3. vers. Tertio requiritur, Castill. nu. 17. ubi rectè advertit, quod omnes, qui Capitulo interfunt, debent subscribere, si major pars consentiat; sequitur Hermosill. d. glos. 1. nu. 47. Nisi alienatio evidenter cesserit in Ecclesiæ præjudicium, quo casu tenetur pars dissentiens appellare; Pellizzar. nu. 123. qui hoc deducit ex cap. si quis Presbyterorum 6. de reb. Eccles.

Hæc verò subscriptionum solemnitas generali 15 consuetudine sublata est atque ita necessaria non erit, nisi alicubi contrarium observetur. Notarius tamen nomina omnium, qui congregati sunt, in instrumento alienationis inserit, ut habetur in l. 63. tit. 18. part. 3. ubi forma conficiendi instrumenta de alienatione bonorum Ecclesiæ traditur. Ita observant Delbene, & alij proximè laudati.

Quinta tandem est, ut consensus Apostolicus 16 impetretur, qui omnino desideratur, ubicunque Extravagans, Ambitiose, de reb. Eccles. inter Commun. quoad hoc fuerit recepta; quoniam Paulus II. hanc solemnitatem cæteris addidit; atque ita quoties res Ecclesiastica alienari absque solemnitatibus nequit; toties Pontificia intervenire debet auctoritas, quæ præstari solet facta delegatione aliquibus in dignitate constitutis, ut si eisdem de necessitate, vel utilitate Ecclesiæ confiteri, nomine Pontificis alienationi auctoritatem adhibeant. Ita Delbene ubi sup. à num. 29. Barbof. de potest. Episcop. part. 3. allegat. 95. nu. 66. 71. Pellizzar. n. 111. Hermosill. n. 95. Bonacin. nu. 6. Avendann. de executione, mandat. part. 1. c. 4. à n. 37. Franc. Leo in thesaur.

saur. for. Ecclesiastic. c. 15. nu. 7. Quarant. sup. n. 5. Mascard. d. conc. 75. nu. 19.

17 Ubi præfatus assensus intercesserit ritè impetratus, & absolute præstitus, omnes supplet juris solemnitates, ut observant Tamburin. sup. q. 1. n. 9. Castill. n. 21. De bene à n. 38. Rebuff. in compend. de alienat. rer. Eccles. n. 15. vers. Fallit quando Papa, Pellizzar. n. 113. Hermosill. cum pluribus n. 85. Filiuc. sup. d. cap. 5. n. 9. Redoan. q. 27. n. 12. & q. 43. n. 2. Bonacin. ubi proximè, vers. Dixi, jure antiquo, Tusch. d. conc. 271. n. 80. 84. Ricc. in prax. for. Ecclesiastic. decis. 37. n. 1.

18 Hæc sunt conditiones, sive solemnitates, quas tam jure antiquo, quam novissimo in alienatione prædictarum rerum Ecclesiæ Canonice sanctiones induxerunt; aliæ verò Principum secularium constitutionibus sunt præscriptæ, quæ habentur in Authent. hoc jus porrectum, C. de Sacrosanct. Eccles. l. 63. tit. 18. part. 3. & in Ordinam. n. Lusitan. l. 2. tit. 13. ubi cavetur, ne vasa aurea, aut familia pretiosa alienentur absque Regia facultate, ut refert Molin. sup. d. sup. 340. nu. 22. in fine. Sed de istis curandum non est, cum ad valorem alienationis minime requirantur; nec de consuetudine observentur, ut notat Pet. Greg. sup. num. 18. Tusch. n. 54. Rebuff. ad leg. Gallia, in proam. glos. 5. n. 24. August. Barbof. in collectan. ad d. authent. hoc jus porrectum, n. 7. Quoniam jure Canonico approbatæ non sunt, quare Ecclesiasticos non astringunt, ut notatur in cap. Ecclesia Sanctæ Mariæ 10. de constitutionib. ubi Aug. Barbof. in collectan. Greg. Lop. in l. 2. glos. ut. tit. 14. part. 1. & est textus in cap. 1. 96. authent. qui loquitur in specie.

Non semper alienatio absque assensu Pontificio celebrata est irrita; aliquando enim illo, imò omni deficiente solemnitate res Ecclesiæ distrahi jure potest, ut videre licet apud Barbof. d. alleg. 95. per tot. Delbene sup. à n. 43. & dubit. 23. Rebuff. in compend. de alienat. rer. Eccles. a. n. 24. & ultra casus, qui in d. Extravag. Ambitiose, excipiuntur: scilicet locatio ad triennium, quæ quidem alienatio dici nullo modo, potest Concessio in emphyteusim eo modo qui dictus est sup. n. 1. & distractio eorum, quæ servando servari nequeunt, alij non pauci, qui sub eam prohibitionem non cadunt, recensentur.

Primus est si necessitas ita urgeat, ut locus ad postulandum assensum ut solemnitates adhibendas non sit quia periculum est in mora; Barbof. n. 58. Delbene disp. 23. num. 2. Hermosill. d. glos. 1. n. 98. Rebuff. nu. 35. Mascard. d. conc. 75. n. 29.

Secundus quando consuetudine legitime præscripta obtentum sit, ne dicta, constituto servetur. Delbene dubit. 9. tit. difficultatis resolutio, n. 43. Pet. Gregor. nu. 19. Mascard. nu. 24.

Tertius in alienatione rei exiguæ, quæ nullas requirit solemnitates, ut dictum est sup. c. proximè, num. 101.

Quartus, si Religioni incupaci retinendi, etiam in communi, ut Capucinis, vel Franciscanis quicumque relinquatur: quod Prælati liberè in alios transferre poterit, & pretium in usus Monasterij expendere, quoniam illud dominio Ecclesiæ incorporatum nunquam fuit; Delbene ubi proximè, n. 46. Hermosill. n. 78. Pellizzar. n. 10. Barbof. num. 59. Filiuc. d. tract. 44. c. 4. n. 32. Rebuff. n. 21.

Quintus, cum res ita Ecclesiæ relinquatur, ut adveniente conditione, vel die alij restituantur, nam ad restituendum solemnitas opus non est: facit l. magis puto 5. §. Si fundus, ff. de reb. eorum, Ugolin. de potest. Episcop. cap. 14. §. 7. n. 5. Delbene n. 47. & dubit. 10. n. 3. 4. Barbof. n. 61. Pellizzar. nu. 57.

Sextus, in transactione de re immobili, quæ pe-

nes Ecclesiam non sit, nam Prælati juri dubio ad illam cedere permittitur, Rebuff. ubi proximè, Pellizzar. nu. 26. Barbof. nu. 63. Delbene dubit. 12. nu. 4. ubi ampliatur ad rem injustè possessam.

Septimus, in remissione caducitatis, quam Prælati solus facere valet emphyteutæ, aut vassallo, Delbene ubi proximè, nu. 9. Barbof. nu. 64. 65. Jul. Clar. receptar. sentent. lib. 4. §. Emphyteusis, q. 10. vers. Sed nunquid, Pellizzar. n. 66. Bonacin. sup. punct. 2. nu. 21.

Octavus, in repudiatione hæreditas vel legati Ecclesiæ relicti, quod tamen absque controversia non est, cum scilicet aliquid immobile, vel mobile pretiosum Ecclesiæ obveniret per acceptationem: & quod juris solemnitates ad repudiandum non desiderentur, suadet ex eo, quod aliud est alienare, & aliud non acquirere, l. alienationis 28. §. 1. ff. de verb. significat. Nec obstat, quod hic ceditur juri ad immobile; quod est verum, ut ostendimus sup. cap. proxim. nu. 101. Nam respondetur, illud intelligi de actione, vel jure ad id, quod jam Ecclesiæ debetur, non ad acquirendum, sed lucrandum de novo; inter quæ multum interest, ut egrediatur Imperator in l. ult. §. Si quis verò, ibi: Non enim par, eademque ratio videtur, amittere debita, & lucra non capere, C. de codicill. Ita tenet disputans Delbene dubit. 6. Menoch. de arbitr. l. 2. cal. 171. nu. 53. Pellizzar. nu. 60. Ricc. sup. tit. de alienat. rer. Eccles. decis. 69. Sanch. de matrim. lib. 6. disp. 4. num. 11. 12. Hermosill. sup. n. 98. Pat. Suarez de Region. tom. 4. tract. 8. l. 2. cap. 27. nu. 18. Pet. Greg. nu. 19. Bonacin. punct. 2. n. 33. Panormitan. in c. p. tua. n. 8. de iis, qua sunt à Prælat. Rebell. de obligat. justit. l. 18. q. 14. nu. 5.

Sed oppositum placet Molin. diffut. 468. nu. 12. 22. Alexand. Trentacinq. variar. l. 2. tit. de minorib. resolut. 9. nu. 5. Filiuc. d. tract. cap. 4. n. 34. licet quoad hæreditatem priori sententiæ adhaereat, August. Barbof. n. 54. Menchac. de successione progressu, l. 3. §. 27. n. 23. Azor. institutio. moral. part. 2. lib. 9. cap. 1. quest. 12. Geminian. in cap. 1. nu. 19. de reb. Eccles. Quaranta sup. nu. 23. Moneta de Conservat. cap. 10. nu. 36. Lambertin. de jur. patronar. lib. 3. quest. 9. art. 1. n. 31. A priori tamen sententiæ recedendum non est, ut magis communi ac juri consona. Ecclesiæ verò ex repudiatione læsæ remediū restitutionis in integrum superest acceptandum, nisi hæreditas vel legatum alteri Ecclesiæ jam quaesitum reperitur, quia melior est conditio possidentis, nec privilegiatus contra pariter privilegium suo gaudet privilegio l. verum 12. §. Item quaeritur, ff. de minorib. Ita Pellizzar. num. 61. Delbene, nu. 23. Sanch. nu. 15. qui alios laudat.

Nonus casus, in quo juris solemnitas non requiritur, est, si quis Ecclesiæ rem præster, aut relinquar eo pacto, ut liberè alienari absque assensu Apostolico, vel alia solemnitate possit. Hoc itidem obnoxium est controversiæ; nam quibusdam videtur conditionem istam esse rejiciendam, utpote quæ Sacris Canonibus adversatur; remque absque solemnitatibus Prælatum alienare non posse: sic sentiunt Quaranta in sum. Bullar. verb. alienatio, n. 31. 32. Bonacin. punct. 4. n. 11. Ricc. sup. decis. 67. Armilla in sum. verb. alienatio, n. 19.

Contrarium nihilominus rectius probant Delbene dubit. 10. Pellizzar. num. 52. Diana resolutio. moral. part. 10. tract. 16. resolut. 41. Cast. Palao sup. punct. 15. §. 2. nu. 14. Quibus assentiunt Ant. Gom. variar. l. 2. cap. 14. num. 16. Castill. controversiar. l. 4. cap. 61. nu. 24. 42. 43. Gratian. decis. 131. Gutier. de tutel. part. 2. cap. 5. nu. 62. & alij, qui pe-